



Vi tapte, men vi står på

Taler

Jonas Gahr Støre

Dato

19 september 2017

Sted

Oslo

Omstendigheter

Arbeiderpartiets Landsstyremøte

- 1 Tusen tusen takk, gode venner!
Tusen takk.

Kjære landsstyre.

5

- Det er veldig godt å se dere, og være samlet nå en uke etter valget. Det er godt å komme tilbake hit på en ny arbeidsdag etter det som ble anderledes enn det vi hadde håpet. Og sist gang jeg så mange av dere, når jeg ser ansiktene deres nå, så var det der ute, i den levende valgkampen. Og jeg vil begynne her idag med å
- 10 takke dere for det vi stod i sammen gjennom valgkampen mot 2017-valget. Takke dere for kameratskapet, fellesskapet og det enorme arbeidet dere nedla. Og viktigst egentlig, gjennom dere våre fremste tillitsvalgte, sende en hilsen ut der til alle våre frivillige som viet så mange timer til Arbeiderpartiets valgkamp. Jeg vil gjerne ha dere med på å rette en særlig takk til dem, våre frivillige. Og alle
- 15 andre som bidro; frie og villige. Arbeiderpartiet gjennomførte nok en gang en grasrotkampanje som vi kan være stolte av. En organisasjon som virkelig mobiliserte helt fram til valgdagen. Og det som rørte, inspirerte og motiverte meg, det var hvordan partifeller stod opp og stod på for politikken og for hverandre. Jeg har så mange minner fra det, jeg kan ikke skille dagene helt fra
- 20 hverandre, men de kommer opp. De som hadde rugget for stand alle steder i landet, i blåst og regn og sol vind. Jeg husker, Hege, i Haugesund den siste lørdagen i pøsende regnvær, men likevel et utrolig humør, og hele byen var mobilisert rundt oss. Gjengen i Florø som plukket plast på strendene i strålende solskinn og serverte lunsj til skoleklasser. Og pulsen fra de varme AUF-hjertene i
- 25 alle skoledebattene, på alle stands, på alle hjørner som satte farge på kampanjen. Alle de som har drevet valgkamp før, og dere alle de nye som drev valgkamp. Folk som var med for første gang, som ble mobilisert og hadde denne

opplevelsen. Og vi visste at vi står på uansett gjennom denne valgkampen. At
30 det kan blåse virkelig nordavind fra alle kanter også i virkeligheten, ikke bare i
Flåklypa. Også da stod Arbeiderpartiet på, og vi stod opp. Og det er jeg veldig
stolt av, jeg er rørt av det, og jeg er takknemlig for å være lagleder for et så
værhardt og hardtarbeidende parti. Så nok en gang: tusen, tusen takk for
innsatsen.

35 Og så møtes vi da til samling på den andre siden av 11. september, og vi kan enes
om dette: valgresultatet ble en stor skuffelse. Vi greide ikke å skape et nytt
flertall, og Arbeiderpartiet gjorde et svakt valg. Begge deler er tungt, vi har kjent
på det, og jeg kan love dere: jeg har kjent på det til det aller innerste. Men jeg har
40 også kjent på varme ord, mailer og støttende smser fra gode partifeller og folk
som jeg ikke kjenner. Og slik jeg har opplevd, så ber jeg også dere se partifeller
som har stått på, som er skuffert. Være der for dem, også nå når det er tøft. Det
er en tid for alt, og det er også nå en tid for hverandre. La oss tenke på det. Men
så, folkens, en tid for alt, så er dette ikke en tid for å gi opp. Dette tvert i mot, er
45 en tid for å stå oppreist og gå videre fremover. Å være tillitsvalgt i
Arbeiderpartiet handler nå om å rette ryggen, starte arbeidet for å komme
kraftig tilbake. For tilbake skal vi. Husk det; 801 000 nordmenn stemte på oss.
Velgerne gjorde oss igjen til landets største parti. Vi vant skolelagene med flertall
i alle landets fylker. Og vi vant også de yngste barnas valg. Altså, jeg liker å tenke
50 på at vi vant to av tre valg. Bare ikke det som virkelig telte. Men jeg synes det å
ha med oss dette tillitsvotumet fra unge mennesker er en stor inspirasjon. De
skal leve lengst i landet med politikken. Det tar vi med oss. Målt i antall stemmer
fikk vår side av politikken flertall.

55 Vi leser at sosialdemokratiet er i krise i mange land i Europa, og ja, mange partier
sliter. Vårt parti er fortsatt blant de sterkeste. Over hver fjerde velger kom til oss.
Våre velgere er skuffet over at ikke vi ble mange nok til å få til ny regjering, men
de venter ikke, og de fortjener ikke at vi bøyer nakken. De venter og fortjener at
vi trekker nødvendige lærdommer, konklusjoner og gjør nødvendige
60 forandringer. Det skal vi gjøre. Og så venter de og fortjener full innstas, fullt
trøkk. De stemte på oss fordi vi har våre verdier, vår politikk, vår stemme. Og
derfor er dette vårt løfte til dem idag; vi skal stå på og vi skal komme sterkt
tilbake. Så hva kreves det av oss nå for å bli bedre, og komme kraftfullt tilbake?
La meg nevne tre viktige oppgaver, oppgaver vi skal begynne på nå idag, og
65 utover høsten. For det første, vi skal evaluere valgkampen åpent og ærlig. Det er
vårt ansvar å gå inn i det som skjedde, forstå det vi kunne gjort bedre, og så gjøre

det som er bedre. Vi skal ikke evaluere 2017-valgkampen for å kjempe 2017-valget en gang til. Det har vi gjort, og vi vant ikke. Det vil være beslutninger vi tok som fremstod riktige da de ble tatt, dag for dag, uke for uke, måned for måned, men som i ettertid ser anderledes ut. La oss ha det med oss. Vi skal evaluere for å lære til å bli bedre til neste gang. Og neste gang er politikken utover nå, og de kommende valgene. Dere skal dele deres meninger idag og imorgen. Kom med det! Partimedlemmer er nå invitert til å si sitt, og jeg skal ikke forskutere og konkludere, det ville jo være mot meningen, men jeg vil dele noen viktige spørsmål med dere som jeg har. Og de kommer sikkert i debatten. Håndterte vi rollen som kritiker av regjeringens økonomiske politikk riktig da pilene begynte å peke i riktig retning? Klarte vi å kommunisere vårt skatteløfte godt nok? Fikk vi godt nok frem hvorfor det er nødvendig å øke fellesskapets inntekter, og hva vi ville bruke inntektene til? Burde vi vært med på forlik om innvandring, forsvar og politi, som viste seg å bli dårlig håndtert av regjeringen som hadde ansvaret? Vi var en kritisk og konstruktiv opposisjon; var vi for konstruktive? Var vi godt nok rustet til å stå opp imot da de dårlige målingene kom? Og jeg husker den første, 15. august. Levde vi i ledelsen opp til forventningene? Ingen av disse spørsmålene skal vi skyve til side. Så hører jeg noen også mene at det var galt av oss og meg å ta et verdioppgjør med Fremskrittspartiet og Erna Solberg for likegyldig lederskap i valgkampen. Også det spørsmålet skal vi evalurere. Men la meg si dette til dere; selv valgkamp handler ikke bare om hva som er lurt. Det handler også om hva som er rett.

Og jeg var og er dypt bekymret over at Fremskrittspartiets innflytelse i norsk politikk fører til økte motsetninger i vårt samfunn gjennom politikk og politisk lederskap. En skattekuttpolitikk som øker de økonomiske forskjellene i en tid hvor vi trenger det motsatte. En arbeidslivspolitikkk som øker utryggheten blant folk på jobb i utsatte bransjer; b-lag, c-lag. En reformpolitikk som øker motsetningene mellom by og land i sak etter sak, og en integreringspolitikk som mest polariserer og ekskluderer fremfor dette helt unikt viktige; å samle og inkludere. I møte med slik politikk og retorikk, partifeller, så kan vi som virkelig tror på verdien av små forskjeller, høy tillit; vi kan ikke sitte med hendene i fanget. Jeg kan ikke det. For et slikt Norge vil vi ikke ha, da må vi si ifra, og det kommer jeg til å gjøre igjen.

Så punkt én: åpen og ærlig evaluering. For det andre: vi skal komme i gang med å utvikle ny politikk. La meg si, jeg er veldig stolt av den politikken vi la frem i

forrige storingsperiode; i en fantastisk stortingsgruppe, mye hardt arbeid, og i valgkampen. Det var resultat av grundige prosesser i hele partiet, gjennom programprosess og landsmøte, vi stod egentlig unikt samlet om politikken. Også med fagbevegelsen.

Og jeg tror ikke noe parti la frem så gjennomarbeidet og omfattende politikk på kjerneområder som skole, helse, eldre og klima enn det Arbeiderpartiet gjorde i valgkampen. Som vi skulle gjerne gjennomført i regjering. Likevel så må vi stille spørsmålet, vi svikter om vi ikke gjør det: var det godt nok? Klart nok? Nytt nok? Hang det sammen som et tydelig budskap om hva vi vil med Norge? Og i et litt større perspektiv: klarte vi etter 2013, i overgangen fra 8-årig regjering med all den disiplinen det krever, å slippe oss nok løs? Til å fornye politikken og endre form i opposisjon? Skjønte vi fort nok det Martin Henriksen har fortalt meg at han vil henge opp som en plakat på kontoret sitt som han skal se hver morgen når han går inn på kontoret, der skal det stå: vi er i opposisjon! Evnet vi å fremme forslag som virkelig svarer på det folk opplever i livene sine, uro og frykt, men også ønsker og drømmer, hjemme og på jobb. Og var vi tøffe nok som opposisjonsparti? Igjen, konstruktive og kritiske, var vi tøffe nok? Dyktige nok til å få fram skillelinjene mellom oss og høyrepartiene som er der, men som lett blir borte i malstrømmen av saker på stortingsmøtene.

Så, gode venner, om tre uker så stiller vi på Stortinget med en ny gruppe av kjente og nye ansikter. Vi møtes så vidt i gruppa i løpet av disse dagene, og så skal vi ha gruppeseminar og forberede oss. Jeg gleder meg til å starte arbeidet med disse flotte folkevalgte. Og min klare beskjed til den nye stortingsgruppa, jeg deler den med Landsstyret, høre deres syn på dette, vil være at hver og en av dem har et skjerpet ansvar. Det er det ordet jeg vil bruke. Et skjerpet ansvar for å utvikle politikken vår fra dag én, den første timen. Være ombud, bry oss om folk, lytte til dem, forstå Norge nedenfra, være ute. Ta ansvar for å komme med nye idéer, ny politikk, fremme forslag, være på. Være en tøff opposisjon, få frem forskjellene i det daglige i Stortinget og i mediene, ja, være tøff. Å tåle sunn og åpen uenighet oss imellom i politiske saker og veivalg, og så være rause om det. Vi tåler det. Og det skal til for å få frem det som er av god politikk. Det, folkens, er vårt oppdrag nå, i partiet, i partiledelsen, i stortingsgruppa, jeg håper landsstyret gir oss et klart signal at det er den linjen vi skal føre når vi går tilbake til Stortinget.

Så la meg da for det tredje forflytte meg dit, til Stortinget. Vi skal være på hugget derfra, der fra første dag. Et nytt politisk landskap er det der. Og det gir

muligheter for nye flertall i mange saker. De 49 representantene vi har og gode rådgivere og alle dere, er dyktige politiske analytikere til å forstå det landskapet. Hvordan vi tar oss fram i det. En rødgrønn side som er sterkere enn i forrige periode. En regjering som ikke lenger har flertall bare med Venstre, noe som
150 åpner for gjennomslag for oss i flere saker. Et mindre handlingsrom i budsjettene som gjør det vanskeligere for FrP å kjøpe seg ut av uenighetene og smøre forskjellene med stadig mer bruk av oljepenger. Dette gir oss muligheter, og vi skylder velgerne våre å bruke dem for å få gjennomslag for vår politikk. Vi har politikk klar for de hundre første dagene. Det ble ikke et program for oss i
155 regjering, men det kan klart være en inspirasjon for oss i det arbeidet vi går løs på i stortinget; gryteklar politikk som vi kan fremme forslag fra.

For selv, dere, om vi nå skal evaluere og forbedre, så la oss ikke glemme hva som ligger fast i dette partiet, i vårt program og i våre forpliktelser. Vi står fjellstøtt på
160 verdiene våre, felleskap og solidaritet. Små forskjeller, høy tillit. Skape mer, dele bedre. Det tror mange nordmenn på, de vil ha et sånt samfunn. Og det tror vi på, og det ligger fast. Det gjør også vårt engasjement for de unge som faller utenfor skolen. Vi tok det opp mange ganger i valgkampen, det bet ikke som tema, men det er fortsatt et enormt samfunnsproblem som vi må jobbe med. De
165 eldre som får for dårlig omsorg for mange steder, og det før vi blir vesentlig flere eldre. Alle de som står utenfor arbeidslivet og vil inn. Det engasjementet, dere, det er sterkt, og det gikk ikke ut på dato 11. september. Vi tar det med oss inn i tiden etter. Så i Stortinget skal vi ikke bruke mye tid på etterpåklokskap. Det skal vi gjøre unna nå i tiden fremover. Vi skal trofast følge opp vårt grunnleggende
170 dobbeltoppdrag, skape og dele. Skape mer og dele mer rettferdig. Det er det vi går i gang med. Og derfor vil vi raskt fremme forslag for eksempel om 14 uker pappaperm fra hundredagersprogrammet vårt, fordi et mer likestilt samfunn er et mer rettferdig samfunn, og det er også et samfunn som skaper og omstiller bedre. Vi vil raskt fremme forslag om å sikre statstilskudd til rehabilitering og
175 renovering av sykehjem og omsorgsboliger. For når det regner inn på syke- og aldershjem rundt om i Norge, så kan ikke vi bare si, vi må bare bygge nytt, da skal vi også sørge for at det som er gammelt blir rehabilitert og tatt godt vare på. Det er en annen politikk enn det FrP og Høyre legger til grunn.

180

Og for å nevne et tredje eksempel: vi vil raskt fremme nye forslag om å forsterke og fornye arbeidsmiljøloven. Fjerne den generelle adgangen til midlertidige ansettelser, begrense bruken av tidsbegrenset innleie. For selv om valgresultatet

185 ble skuffende, så er økt utrygghet og kriminalitet i deler av arbeidsmarkedet like farlig for vår evne til å skape og dele som før valget. Og i alle fall når det skal leve videre med en regjering som viser at de stemte ned i Stortinget alle våre forslag før sommeren. Vi skal være på den saken fra dag én. Vi er partiet for trygghet i arbeid og trygghet for arbeid. Være partiet for folk på jobb, være i front på alle
190 de temaene som angår arbeidslivet vårt, det er et hovedoppdrag. Partiet som ser, virkelig forstår den enorme innsatsen som må til for å hindre at vi skal få et a, b og c-lag, og kanskje enda lengre ut i alfabetet i det norske arbeidslivet. Som ser hva det vi kreve og koste at vi får kompetanse gjennom hele livet så vi ikke må frykte ny teknologi, når vi faktisk kan si at vi heller frykter gammel. Det er
195 kompetansen som avgjør det. Som hvileløst utvikler politikken for å få andelen nordmenn i jobb opp, fordi ikke noe er mer urovekkende enn at stadig flere unge, særlig unge menn, aldri kommer seg inn i arbeidslivet, eller faller ut, for ikke å finne veien tilbake. Og skal vi klare dette, så er de nære båndene til fagbevegelsen viktigere enn noen gang. Tett på lyttepostene ut i arbeidslivet. Og
200 her er utgangspunktet godt. Takk til Lars Kristian, Jørn og Mette og de mange andre i det organiserte arbeidslivet som har stilt opp og spilt på lag. I valgkamp, og mellom valg. Min ambisjon er klar; samarbeidet mellom LO og Arbeiderpartiet skal forbli nært, sterkt og framtidsrettet, det er en kraft som fortsatt skal forandre Norge.

205 Så dere, vi er skuffet. Vi tapte, men vi står på. Jeg står på, og sammen har vi så mye ugjort. La meg også takke alle de ansatte som i valgkampen jobbet timer, som hadde krevende møter med arbeidsmiljøloven vil jeg vi, men det er jo midlertidige sesongarbeid med topper, Hans Kristian, da er det lov å stå på litt
210 ekstra, er det ikke det? Men jeg ser mange av ansiktene her, og jeg ser at mange av dem har fått sovet ut, mange av dem trenger å få sovet enda litt til, men de fortjener min ekteføyte takk.

Vi skal gjøre jobben for de 801 000 som stemte for oss, vi skal utvikle politikken
215 vår slik at enda flere stemmer på oss ved neste valg. Vi skal evaluere, lære av feil, og så legge det arbeidet bak oss. Gå videre og stå på fra første dag vi kommer tilbake til Stortinget.

Takk for oppmerksomheten.

220

Kilde

Transkribert fra video på arbeiderpartiet.no

Emner

Arbeiderbevegelsen, Arbeiderpartiet, Stortingvalg, Tap, Valg

225

URI

<https://www.virksommeord.no/tale/vi-tapte-men-vi-star-pa>

230

235

240

245

250

255

260